

Resten, altsaa 1,425 eller 34,8 pCt. i Udlandet. Men der har i denne Henseende vist sig en stadig nedadgaaende Bevægelse i de sidste 10 Aar. I 1901—02 indkøbtes der i Udlandet — og naar jeg nævner, hvad der købtes i Udlandet, er dette jo tilstrækkeligt til at give et Billede af Forholdene — 244 Heste eller 60 pCt., det vil sige omtrent $\frac{3}{5}$ af samtlige Heste. Aaret efter, altsaa 1902—03, sank det ned til 47,9 pCt., derefter til 38,4 pCt., 37,0 pCt., 25,8 pCt., 23,0 pCt., og i 1907—08 ligeledes 23,0 pCt., men er derefter naaet det laveste Punkt i 1908—09, hvor det kun var 21,4 pCt., altsaa kun en lille Smule over $\frac{1}{5}$. Aaret efter steg det pludselig til 39,7 pCt., men er saa i 1910—11 atter gaaet ned til 32,8 pCt. Hvorfor denne Stigning, fremkom i 1909—10, kan jeg ikke oplyse noget om, men det kunde være interessant at faa undersøgt, om det var det Forhold, at det var vanskeligt at faa Heste til Hæren her i Landet i det Aar og til dels ogsaa i det følgende, der gjorde, at Indkøbet i Udlandet steg saa stærkt. Gennemsnitsprocenten har, som jeg før nævnte, været 34, altsaa en Smule over $\frac{1}{3}$. Jeg kan i Aar, som jeg ogsaa gjorde i Fjor, slutte mig til den Bestræbelse, der har givet sig Udslag i de forskellige Forhandlinger, jeg nævnte før, og som gaa ud paa, at man bør købe saa mange Heste her i Landet, som overhovedet kan faas, og som ere brugelige vel at mærke, kvalificerede til at gaa ind i Hærens Hestebestand. Men at gøre det til en Pligt for Ministeren at købe alle Hærens Heste her i Landet, tror jeg vilde føre for vidt. Under Henvisning til den Bevægelse, jeg her har paavist, synes jeg, at vi i Virkeligheden kunne være meget godt tilfredse med de Bestræbelser, der ere gjorte for at komme til at remontere Hærens Hestebestand med Landets egne Heste. Jeg kunde ønske, at man ikke havde gjort dette Spring opad. Maaske kan det forklares ud fra de mindre faste Forhold indenfor Militæretaten under de skiftende Ministerier, og i saa Fald skulde der hos den militære Ledelse være optraadt en Bestræbelse for at komme bort fra Remontering fra selve Landet, men det tør jeg ikke udtale mig om. Det kunde være saadan, og det er kun derfor, jeg nævner det, men jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister, som han ogsaa udtalte i Fjor, fremdeles vilde lade sig det være magtpaaliggende at indkøbe saa mange af Hærens Heste her i Landet, som det overhovedet er muligt.

Om Remontedepotet i Kolding har jeg ogsaa samlet nogle Oplysninger fra de sidste 10 Aar angaaende Mængden af unge Remonter, treaarige Heste, der ere indkøbte her i Landet. Man indkøber her i Landet treaarige Heste og holder dem paa Hærens Stalde i Kolding, som Regel et Aars Tid, inden de gaa ud til Hæren. De indkøbes til en noget billigere Pris end de noget ældre Heste — det er ganske naturligt —, men der er Aar efter Aar gjort opmærksom paa, at det bliver dyre Heste, idet det koster meget at holde dem dette Aar i Kolding. Efter de Oplysninger, jeg her har, have de 118 Remonter, som efter Opholdet i Kolding-Depotet gik ud til Hæren, gennemsnitlig kostet 320 Kr. ud over Indkøbsprisen, saa at Gennemsnitsprisen var 1034 Kr., medens Gennemsnitsprisen paa Heste, der ere indkøbte her i Landet, derunder selvfølgelig ogsaa de unge, kun har været 704 Kr. Den vilde altsaa have været noget højere, dersom man ikke havde haft de treaarige med. Men i Udlandet har Gennemsnitsprisen — og det er for brugbare Heste, der ikke skulle opstaldes først — været 754 Kr. 57 Øre. Dertil kommer for øvrigt et noget større Omkostningsbeløb ved Indkøbet, nemlig 70 Kr. pr. Hest, medens det her i Landet kun er Halvdelen eller 35 Kr. Det vil altsaa sige, at Prisen er rundt regnet 800 Kr. for udenlandske Heste. Der blev i Fjor ogsaa fra min Side rettet Opfordring til den højtærede Minister om at overveje, om ikke Remontedepotet kunde nedlægges, om det i det hele var finansielt forsvarligt at opretholde det. Den højtærede Minister lovede at tage dette Spørgsmaal under nøje Overvejelse. Vi have ikke i Finansudvalget — det er maaske en Fejl fra dennes Side — afæsket Ministeren nogen Erklæring, men jeg antager, at han vil være i Stand til under Forhandlingerne i Dag at give de Oplysninger, som ere nødvendige til Forstaaelse af denne Sag.

Ændringsforslagene Nr. 148 og 149 ere begge stillede af et Mindretal. De gaa ud paa at nedsætte Beløbet til Skrivematerialier dels ved Afdelinger og Stabe, dels ved Underafdelinger med henholdsvis 3000 og 2000 Kr. Jeg skal ikke omtale disse Ændringsforslag nærmere, da det er noget nyt, jeg skal kun oplyse, at den militære Ledelse har gjort gældende — det kan ses af Finanslovens Anmærkninger —, at det paa denne Konto hidtil bevilgede Beløb ikke har kunnet slaa til. Om det nu vil være muligt at spare noget der, skal jeg